

tivt fattige, de bedste muligheder for at leve et godt liv og komme videre fra deres situation.

Der tror jeg, at hr. Martin Lidegaard helt glemmer at tænke på, at der er nogle, som er relativt fattige, men ikke nødvendigvis er udsatte, og så er der nogle, som f.eks. er på førtidspension, der er udsatte og har voldsomme problemer at slås med. Jeg synes jo, det er vigtigt at finde ud, hvad det er, der gør sig gældende, og hvordan vi bedst kan hjælpe folk, men det er jo også det, vi skal drøfte under forhandlingen om det næste beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er jo rigtigt, at fattigdommen har mange ansigter, og at ud over den økonomiske fattigdom er der jo også kulturel og social fattigdom og folk, der er udsatte på grund af sindslidelser osv., men det provokerer mig altså, at landets socialminister står og siger, at der ikke er fattigdom i Danmark, når alt, hvad vi får af meldinger ude fra landet, viser, at det er der, og at den er stigende.

Jeg vil godt være med til – det kommer vi til om lidt – at diskutere, hvordan man kan definere fattigdom, og jeg medgiver, at det er vanskeligt. Men at landets socialminister står og siger, at vi ikke har et fattigdomsproblem, og at det ikke er stigende, når der kommer entydige meldinger om det! Det er derfor, jeg er så interesseret i at finde ud af, hvad det præcis er, socialministeren mener.

Men jeg forstår altså, at socialministeren mener, at vi ikke har fattigdom i Danmark, at vi ikke har det problem, men så forstår jeg bare ikke, hvad hun er bekymret over. Hun var jo bekymret over indvendingerne fra de frivillige organisationer. Hvad går socialministerens bekymring helt præcist på?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Den udlægning af teksten kan hr. Martin Lidegaard ikke bruge til noget som helst. Det er slet ikke det, jeg har sagt.

Når jeg får det konkrete spørgsmål, hvad jeg er bekymret over, så er jeg bekymret, når organisationerne melder, at de synes, at nogle af deres brugere har mere sammensatte problemer og har det vanskeligere end tidligere. Så synes jeg jo, det gælder om at komme i dialog eller fortsætte dialogen med organisationerne om, hvad det så er, der gør sig gældende, og om vi kan

overveje nogle andre indsatsmuligheder, akkurat ligesom vi jo har gjort det f.eks. for de svageste i lavindkomstgruppen, hvor vi fik afdækket det, der var de største barrierer for dem, når vi tager de store klumper, nemlig gældsproblemet, manglende netværk og misbrugsproblemer.

Der har regeringen jo sørget for at indføre behandlingsgarantier, en gældssaneringsordning og nu udvidet støtte- og kontaktpersonordningen. Dermed bliver det jo et rigtig godt eksempel på, hvordan vi prøver at finde ud af, hvad det er for nogle problemer, der gør sig gældende, og hvilke barrierer der er for, at mennesker kan leve det liv, de gerne vil. Så gør vi kendetegnende for denne regering markant noget ved de problemer.

Kl. 12.05

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren sagde, at hun gør en markant indsats for de udsatte grupper. Det er jo rigtigt, at det er vældig markant at skære så voldsomt i de sociale ydelser, som denne regering og Dansk Folkeparti har gjort. Det kan man selvfølgelig godt kalde en markant indsats, men det går jo ligesom den forkerte vej.

Jeg synes, det er en mærkelig måde at stå og rose sig af, at man har gjort nogle mennesker fattigere, for selv om ministeren ikke vil anerkende, at der er nogle, der er fattige i Danmark, så vil ministeren vel anerkende, at hvis man får 1.000 kr. mindre om måneden, så er man fattigere, end man var, før der blev skåret de 1.000 kr. væk om måneden.

Så spurgte ministeren, om venstrefløjen og oppositionen var kede af, at der ikke er fattigdom i Danmark. Jeg ville være meget, meget glad, hvis der ikke var fattigdom i Danmark. Der er rigeligt med andre ting, vi kan angribe regeringen for. Jeg ville være rigtig glad, hvis alle mennesker i Danmark havde råd til at købe mad hver dag, havde råd til at købe tøj til deres børn. Det synes jeg ville være værdigt i så rigt et samfund som Danmark. Men det kan jeg forstå at ministeren ikke er enig i.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Der er jo ikke noget nyt i, at fru Line Barfod ikke bakker op om starthjælpsydelsen og loftet over kontanthjælpen, og der er vi helt uenige. Der er nogle principper, der gør sig gældende. Jeg synes, det er vigtigt, at det kan betale sig at arbej-